

اگر یک بار دیگر به دنیا می‌آمدم

گردآوری: سیده سارا شفیعی

www.Ketab.ir

انتشارات بهارساز

شفیعی، سیده سارا، ۱۳۶۲، گوداونده
اکریک بار دیگر به دنیا می آمدم /
تهران، بهار سیز، ۱۳۹۱.
۱۲۰ ص.
کتاب من ۱.
۹۷۸-۶۰۰-۵۲۸۴-۲۴۷
فیبا
دانشنامه‌ای آموزنده فارسی
داستان‌های کوتاه فارسی
دانشنامه‌ای اخلاقی
PIR ۴۴۹۱ ۱۳۹۱
۸۷۸۴-۷۷۶
۲۹۹۹۷۶۱

سرشناسه
عنوان و نام پدیدآور:
گردآوری سیده سارا شفیعی
متخصصات نظر:
متخصصات ظاهری
فروش
شلیک
و تضمین فهرست نویسی:
موضوع:
موضوع:
موضوع:
ردودهندی نگره
ردودهندی دیوبیه:
شماره کتابشناسی ملی:

کتاب همن

اکریک بار دیگر به دنیا می آمدم

انتشارات بهار سبز

گردآوری / سیده سارا شفیعی
طرح جلد / کیانوش سعادتمند
لیتوگرافی / صاحب
چاپ و صحافی / گنج شایگان
نوبت چاپ / اول زمستان ۹۱
شمارگان / ۱۵۰۰ جلد
۹۷۸-۶۰۰-۵۲۸۴-۴۳-۷
قیمت / ۵۰۰۰ تومان

تهران، خیابان دکتر علی شریعتی، بعد از یخچال کوچه سرافراز، پلاک ۴، واحد ۱
تلفکس: ۰۱۹۰۶۲۶۲۲۹۰۱ کد پستی: ۱۹۴۱۹۳۳۵۸۴

www.baharesabz.com info@baharesabz.com

حق چاپ محفوظ است.

فهرست

۱۰	مقدمه.
۱۴	با من حرف بزن.
۱۵	جمع‌های سیاه و طلابی
۱۶	درخت مشکلات.
۱۷	ارزش کار.
۱۸	اصل موضوع را فراموش نکن.
۱۹	بابا جان فقط پنج دقیقه، باشه؟
۲۰	رحمت خدا.
۲۱	جوان ثروتمند و پند عارف.
۲۲	گروه ۹۹
۲۴	شکست.
۲۵	سوال آخر.
۲۶	اثر.
۲۷	رنگ خدا.
۲۸	یک ایمیل از طرف خدا.
۳۰	آرامش.
۳۱	انسان‌های بزرگ.
۳۲	وعده.
۳۳	شما ثروتمندید!
۳۴	معجزات همیشه رخ می‌دهند!
۳۶	پل.
۳۸	مادر شوهر.
۳۹	عالیم فروتن.
۴۰	درسی بزرگ.
۴۱	راز یک جعبه کفش.
۴۲	پیری دریایی.
۴۴	چهار سخنی که زاهد را تکان داد!
۴۵	حضرت سلیمان(ع).
۴۶	خراش عشق مادر.

۴۷	ایمان واقعی
۴۸	انتخاب وزیر
۵۰	خانه‌ای با پنجره‌های طلا
۵۱	مهبوب الهی
۵۲	درس زندگی
۵۳	قدرت بخشیدن
۵۴	خرید معجزه
۵۶	مهمان خانه پیروز
۵۷	خانه‌ای جدید
۵۸	زندگی
۵۹	کیسه پراز میخ
۶۰	راه بهشت
۶۲	پند پدر
۶۳	خارپشت‌ها
۶۴	تکرار زمانه
۶۵	به او اعتماد کن
۶۶	مزد یکسان
۶۸	مرد خوشبخت
۶۹	سنگش
۷۰	آخر شدن
۷۱	یقین، انتخاب و تردید
۷۲	بیسکویت‌های سوخته
۷۴	چقدر فقیر هستیم
۷۵	شاخه گل رز
۷۶	بنده خوب
۷۷	خانه سالمندان
۷۸	بزرگترین افتخار
۸۰	کدام مستحق تریم؟
۸۱	شرط عشق
۸۲	زیبایی واقعی
۸۳	کیسه خود را چگونه پر می‌کنید؟
۸۴	می‌توانم زیباترین موجود باشم
۸۶	سکه پیروزی
۸۷	دیوار

۸۸.....	سلف سرویس
۹۰.....	خانه
۹۱.....	راز زندگی
۹۲.....	جداییت انسانی
۹۴.....	جاده
۹۵.....	قدرت دعا
۹۶.....	دیوانه‌ی عالی
۹۷.....	به کدام یک بیشتر غذا می‌دهی؟
۹۸.....	آهستگری که روحش را وقف خدا کرده بود
۱۰۰.....	ارزش واقعی
۱۰۱.....	خنده در هنگام
۱۰۲.....	خوش‌شناسی؟ بد شناسی؟ کسی چه می‌داند؟
۱۰۳.....	گروهه کر مدرسه
۱۰۴.....	مسیر مستقیم
۱۰۵.....	دو سنگ
۱۰۶.....	زیبایی رایگان است!
۱۰۷.....	بال‌هایی برای پرواز
۱۰۸.....	هدیه پدر
۱۰۹.....	عاجزانه دنبال چیزی نگرد شادمانه جستجویش کن!
۱۱۰.....	اقتضای طبیعت
۱۱۱.....	کودک و رعد و برق
۱۱۲.....	بچه یک دست
۱۱۳.....	استطاعت خرید
۱۱۴.....	چرخه زندگی
۱۱۶.....	زیارت
۱۱۸.....	می‌توانیم
۱۱۹.....	دو دوست
۱۲۰.....	دو کوزه
۱۲۱.....	تله موش
۱۲۲.....	زن عاقل
۱۲۳.....	کشاورز نمونه
۱۲۴.....	درستکاری و صداقت
۱۲۵.....	قدرت خارق العاده تلقین
۱۲۶.....	آینه

از خداوند پرسیدم:
 آگر در سرنوشت من
 همه چیز را از قبل نوشته‌ای.
 آرزو کردن من چه سودی دارد؟
 خداوند لبخندی زد و گفت:
 شاید در سرنوشت نوشته باشم
 هر چه آرزو کرد...

آن هنگام بود که آرزو کردم

اگر یک بار دیگر به دنیا می‌آمدم
 چه می‌کردم
 و با خودم فکر کردم ...

اگر یک بار دیگر به دنیا می‌آمدم بسیار سیکت‌تر به مسافرت می‌رفتم از
 کوههای بیشتری بالا می‌رفتم و در رودخانه‌های بیشتری شنا می‌کردم.
 در بهار با پایی بر هنه زودتر به راه می‌افتادم و در حزان با همان پاها، دیرتر
 بر می‌گشتم.
 بیشتر می‌قصیدم و برای رقصیدنم دلیل بهتری پیدا می‌کردم. شاه مانه‌تر
 اسب سواری می‌کردم و داودی‌های بیشتری می‌چیدم.
 غروب‌های آفتاب بیشتری را تماساً می‌کردم.
 هرگز نگران فردا نمی‌شدم و آن روز را عاشقانه زندگی می‌کردم. حتی
 به کسانی که نمی‌شناسم شان سلام می‌کردم و برای آنها بی که دوستشان
 ندارم از ته دل دعا می‌کردم.

کمتر حرف می‌زدم و بیشتر گوش می‌کردم
در سالن ذیرایی ام ذرت بوداده می‌جویدم و اگر کسی می‌خواست
آن شومنیه را روشن کند، نگران کثیفی خانه ام نمی‌شدم
پی صحبت‌های پدر بزرگم می‌نشستم تا خاطرات جوانی‌اش را برایم
تعریف کند و در یک شب زیبای تابستانی پنجره‌های اتاق را نمی‌بستم تا
آرایش موهایم به هم نخورد، شمع‌هایی که به شکل گل رز هستند و
مدت‌ها بر روی میز جا خوش کردند را روشن می‌کردم و به نور زیبای
آن‌ها خیره می‌شدم
با فرزندانم بر روی حمن می‌نشستم بدون آن که نگران لکمه‌های سبزی
شوم، که بر روی لباسم نقش می‌بینند
با تماسای تلویزیون کمتر اشک‌های ریختم و قهقهه خنده سر می‌دادم و با
دیدن زندگی بیشتر می‌خندیدم.
هر وقت که احساس کسالت می‌کردم در رختخواب می‌ماندم و از این که
آن روز را کار نکرم، فکر نمی‌کرم که دنیا به آخر رسیده است.
همراه همسرم در زیر باران بیشتر قدم می‌زدم و کامی چتر را می‌بستم تا
باران را المس کنم.
اگر یک بار دیگر به دنیا می‌آمدم بیشتر دعا می‌کرم و آرزوهای بهتری
می‌کرم، با کودکان بیشتر بازی می‌کرم و برای شاد بودن بیشتر وقت
می‌گذاشتم.
اگر یک بار دیگر به دنیا می‌آمدم هر چه را به فکرم می‌رسید به زبان
نمی‌آوردم و به آن چه که می‌خواستم بگویم بیشتر فکر می‌کرم، شاید همین
حروف‌ها، دلی را نخواسته می‌رجاند.
همه چیز را آسان می‌گرفتم و این قدر به مشکلات فکر نمی‌کرم.
هر گز دل کسی را نمی‌شکستم و بیشتر عاشق می‌شدم.
لباس‌های ساده‌تری بر تن می‌کرم و نگران ظاهرم نمی‌شدم.

در ساحل دریا روی شن‌ها بیشتر می‌دویدم.

دوسستانم را بیشتر به خانه‌ام دعوت می‌کردم، حتی اگر فرش خانه‌ام کشیف و لکه دار بود و یا کاناپه‌ام ساییده و فرسوده شده بود.

زیر دوش آواز می‌خواندم و نگران قضاوت دیگران درباره صدایم نمی‌شدم، اگر یک بار دیگر به دنیا می‌آمدم سعی می‌کردم بیشتر اشتباہ کنم و بی عیب و نقص نباشم، بیشتر استراحت می‌کردم، خیلی چیزها بود که نباید جدی می‌گرفتم، باید دیوانه‌تر می‌بودم، با مشکلات حقیقی روبرو می‌شدم و مشکلات خیالی را کنار می‌گذاشتمن.

کودک یتیم همسایه را بیشتر در آغوش می‌کشیدم.

اگر یک بار دیگر به دنیا می‌آمدم صندلی را مقابل پدر می‌گذاشتمن و ساعتها در چشمان او نگاه می‌کردم، کسی که هر وقت می‌گفت درست می‌شود، تمام نگرانی‌هایم به یکاره از بین می‌رفت.

آرزو می‌کردم تبم قطع نشود، تا مادر همیشه بر بالینم باشد.

در کنار رودخانه می‌نشستم و به صدای آب گوش می‌دادم هر گز چیزی را نمی‌خریدم فقط به این خاطر که به آن احتیاج دارم و یا این که ضمانت آن بیشتر است.

وقتی که فرزندانم با شور و حرارت مرا در آغوش می‌کشیدند به آن‌ها می‌گفتم دوستان دارم، دیرتر به رختخواب می‌رفتم و می‌خوابیدم، بیشتر به آسمان نگاه می‌کردم، پایکوبی و دست افسانی بیشتر می‌کردم، بیشتر سوار چرخ و فلک می‌شدم.

اگر یک بار دیگر به دنیا می‌آمدم شانس خود را بیشتر امتحان می‌کردم به نقاط تازه‌تری می‌رفتم.

همیشه برای آشتنی کردن پیش قدم می‌شدم و با هیچ کس قهر نمی‌کردم، کتاب‌های بیشتری می‌خواندم و دوستان بیشتری پیدا می‌کردم، اگر یک بار دیگر به دنیا می‌آمدم به قول‌هایی که داده بودم عمل می‌کردم.

هرگز ستون حوادث روزنامه را نمی‌خواندم و به دیگران بیشتر کمک می‌کردم. لب‌خورد را فراموش نمی‌کردم و کمتر مغروف می‌شدم.
هرگز آرزو نمی‌کردم به جای دیگری بودم و برای این که خودم هستم خوشحال بودم.

اگر یک بار دیگر به دنیا می‌آمدم هر روز صبح وقتی بیدار می‌شدم، پنجه را باز می‌کردم و با صدای بلند فریاد می‌زدم: خدایا شکرت.
برای کسانی که دوستشان دارم هدیه می‌خریدم و هرگز از این کار پشیمان نمی‌شدم.

اگر حتی زشت به دنیا آمده بودم وقتی در آینه به صورت خودم نگاه می‌کردم از زیبایی چهره‌ام سیار گزاری می‌کردم.

اما اگر شانس یک زندگی دوباره به من داده می‌شد هر دقیقه‌ی آن را متوقف می‌کردم. آن را به دقت می‌دیدم، به آن حیات می‌دادم و هرگز آن را پس نمی‌دادم.

باور کنید شایستگی این را داریم که گاهی لذت‌هایی را نصیب خود کنیم نمی‌دانم امروز که این کتاب را می‌خوانید چند سال سن دارید اما در هر سنی که هستید

امروز همان روز است
امروز صبح، من یک بار دیگر به دنیا آمدم
و شانس یک زندگی دوباره
به من داده شده است شاید تولد دیگری در کار نباشد

بسیم ا...

با من حرف بزن

بی دلی در همه احوال خدا با او بود
او نمی دیدش و از دور خدایا می کرد

کودک با خود زمزمه کرد:

خدایا با من حرف بزن.

یک حکاک در مرغزار نغمه سر داد.

کودک نشنید.

او فریاد کشد:

خدایا! با من حرف بزن.

صدای رعد و برق آمد.

اما کودک گوش نکرد.

او به دور و برش نگاه کرد و گفت:

خدایا! بگذار تو را ببینم.

ستاره‌ای درخشید. اما کودک ندید.

او فریاد کشید.

خدایا! یک معجزه به من نشان بده.

نوزادی چشم به جهان گشود. اما کودک توجهی نکرد.

او از سر نا امیدی گریه سر داد و گفت:

خدایا به من دست بزن، بگذار بدانم اینجا حضور داری.

خدا پایین آمد و بر سر کودک دست کشید.

اما کودک پروانه را با دستش پراند و به راهش ادامه داد.